

Γεννημένος στο Μίτσιγκαν των ΗΠΑ το 1873, ο Ντανιέλ Γκέρμπερ εργαζόταν στο βυρσοδεψείο του πατέρα του, το οποίο δεν περπατούσε (έκλεισε το 1905). Στα 1901, ο πατέρας Γκέρμπερ δοκίμασε την τύχη του στην παραγωγή κονσερβών, με βάση τα τοπικά προϊόντα (μπιζέλια, φασόλια και φρούτα). Γι' άλλη μια φορά, ο Ντανιέλ δούλεψε κοντά του. Παντρεύτηκε την Ντόροθι κι όταν, στα 1917, πέθανε ο πατέρας του, τον διαδέχτηκε στην προεδρία της επιχείρησης. Μέσα στον χρόνο, οι πωλήσεις ξεπέρασαν το ένα εκατομμύριο δολάρια.

Τα προβλήματα ξεκίνησαν το 1927, όταν ο Ντανιέλ και η Ντόροθι απέκτησαν εγγονή, τη Σάλι. Το μωρό προέκυψε ασθενικό. Συμπλήρωνε τους επτά μήνες, όταν η παιδίατρος διέταξε να του δίνουν για τροφή πολύ λαχανικών και φρούτων. Σαν όλες τις γιαγιάδες, η Ντόροθι χώθηκε στην κουζίνα κι όλη μέρα έφτιαχνε φαγητό για τη μικρή Σάλι. Και, σαν όλες τις γιαγιάδες, κάποια στιγμή κουράστηκε. Απευθύνθηκε στον Ντανιέλ:

«Εκεί που φτιάχνετε κονσέρβες με πουρέ ντομάτας και μπιζέλια, δεν μπορείτε να παράγετε και πολύ τροφή για μωρά;».

Ο Ντανιέλ βρήκε καλή την ιδέα. Μια πρόχειρη «έρευνα αγοράς» στη γειτονιά έδειξε πως κι άλλες μαμάδες και γιαγιάδες είχαν κουραστεί να φτιάχνουν φαγητά για τα μωρά τους. Ήταν η εποχή κατά την οποία η παιδική θνησιμότητα άγγιζε το 20% των νεογέννητων και η παρασκευή σωστής τροφής ήταν «εκ των ων ουκ άνευ». Και, σ' όλο τον κόσμο, εκατομμύρια γυναίκες ήταν υποχρεωμένες να μαγειρεύουν ξεχωριστά για τα δικά τους μωρά. Από το 1928, βγήκαν στην αγορά οι παιδικές τροφές «Gerber» («Gerber baby»). Έγιναν ανάρπαστες.

Δuo μόλις χρόνια αργότερα (1930), ξεκινούσε στις Τρεις Γέφυρες, στην Αθήνα, το εργοστάσιο παιδικών τροφών του Ηπειρώτη Ιωάννη Γιώτη που σκέφτηκε να βιομηχανοποιήσει τα πλούτη της ελληνικής γης. Το «άνθος ορύζης» και το «άνθος αραβοσίτου Γιώτη» ακόμα κυριαρχούν στην παγκόσμια αγορά.

(Εθνος της Κυριακής, 26.7.2009) (τελευταία επεξεργασία, 26.7.2009)